

PAMÁTNÍK
K OSLAVĚ 20 LET

DĚLNICKÉ
TĚLOCVIČNÉ JEDNOTY

PLZEŇ III. KOŠŮTKA

1912-1932

Josef Macháček:

JSME HRDI NA SVOU MINULOST.

Je tomu 20 let, co několik soudruhů rozhodlo se dát základy nové složce dělnické, která by do budoucna sdružovala dělnickou mládež, poskytujíc jí příležitost k tělesné, duševní a mravní výchově. 20 let, pravda není mnoho v životě, avšak 20 let uvědomovací práce mezi dělnictvem a 20 let života složky, které byla upírána existenční nutnost, nutí k zamyšlení. Tak jako všude jinde, kde dělnické hnutí počalo se vyvíjet, kladly se různé překážky jeho dalšímu rozvoji, tak tomu bylo i na Košútce. V r. 1912 byla zde založena Dělnická tělocvičná Jednota a ta za krátkou dobu svého trvání prošla všemi hostinci, až konečně její činnost byla omezena tak, že tato v zimní době musela býti z části zastavena. Uvážíme-li, že před 20 lety bylo hnutí dělnické na Košútce v začátcích, bez vyspělejšího třídního vědomí a že několik nadšených jednotlivců nebojácných zastánců dělnictva, dávalo v sázku existenci svou i své rodiny pro své přesvědčení a jsme-li si vědomí zejména také bojů, které bylo nutno při všem tom podstoupiti, pak teprve náležitě oceníme tento čin. A právě z těchto důvodů se myšlenka jednotářská pro budoucnost u nás ujala, neboť byla zrozena se zápallem v srdcích, za těžkých podmínek a pevného přesvědčení. Proto zde stojí Dělnická tělocvičná jednota, neboť její existence byla pro Košůtku nutností, byla mládeži dělnické střediskem výchovných snah. — Proto vy mladí soudruzi, jenž jste povolání převzít po nás povinnosti pro stranu, DTJ. a ujařmený lid, pro svoje rodiny a pro sebe, snažte se, až budete dělati svou bilanci za dobu příštích 20 let v tělocvičném, kulturním a politickém životě, aby bilance nezůstala pasivní, nýbrž byla aktivní ku prospěchu veškerého pracujícího lidu.

Filip Jos.

MÉ VZPOMÍNKY.

Byl jsem požádán, abych přispěl ze své paměti vzpomínkou na počáteční doby činnosti D.T.J. Plzeň III. Rád přijal jsem toho pozvání, neboť vzpomínka na činnost jednoty jest těsně spjata s celým mým mládím. Jednota byla pro mne vším a bylo málo volného času, který bych byl nevěnoval jednotě. Avšak k věci: dnes mám vzhledem ku přesídlení určitý odstup od celé činnosti, chci se však pokusiti o správné zhodnocení toho, co se vykonalo. Doufám, že podaří se mně sprostít se všeho osobního zájmu na minulé činnosti, že budu pohřben na všecko zrakem diváka, který jest dokonale zasvěcen do celé činnosti.

Jak Košutka přišla k jednotě s pořadovým číslem Plzeň III. vím jen z doslechu přesto, že jsem byl zakládajícím členem (vlastně dorostencem 15letým). O činnost její jsem se zvláště nezajímal. Byl jsem toho času důvěrníkem II. sekce mládeže v Bolevci, která měla sídlo v hostinci u Čiperů a několikaletou činnost za sebou. Vzájemný poměr mezi oběma org. byl dobrý. Jednota po čase ovládla. Sekce mládeže činnost zastavila. Jednotě předala svůj skromný majetek sestávající se z různých rekvizit a asi 50 knih.

Velmi dobře se pamatuji na první cvičení, kdy zvolený náčelník s. Hus způsobem primitivním nás cvičil. Takové noční pořadové cvičení podobalo se spíše dětské hře na loupežníky. Není divu neb scházela všechna průprava.

Že na Košutce byla založena jednota a v tehdejších poměrech, třebaš skrovně, však přesto vyvíjela činnost, bylo téměř zázrakem. Slyšel jsem výrok s. Kilbergra, náčelníka tehdejšího V. okresu, že nikdo nevěřil, že na Košutce se jednota udrží. Proč? Košutka osada na severozápadě Plzně sestávající se as 50ti čísel, polovinou k Plzni a druhou k Bolevcí náležející vznikla kolem lomů a cihelen a také zvláště v době předválečné její obyvatelé byli převážně v těchto podnicích zaměstnáni. Kdo znal práci cihlářů v minulých dobách, kdy pracovní doba byla od 3 hodin ráno do pozdních hodin večerních tak pochopí, jak těžké podmínky k životu jednoty zde byly. Život org. v místě byl již dosti rozvinut. V Plzeňské části v nedostatečném hostinci u Ubla, kde bylo sídlo jednoty byla XX. pol. org. soc. dem, v Plzni v Bolevecké části II. pol. org. v Bolevcí, v hostinci u Čipery, již dříve vzpomenuta sekce mládeže a skupina cihlářů. Nutno říci, že usilovnou prací několika soudruhů zvláště s. Korelusa podařilo se již v dřívějších dobách sorg. cihlářské dělnictvo a toto pozvednutí z jeho nízké kulturní úrovně. Byla to bouřlivá stávka cihlařů v roce 1906 na kterou se jako hoch pamatuji a od které dělnictvo cihlářské k lepšímu životu se chtělo dostat. Dělnictvo musí s vděčností vzpomenouti práce s. Korelusa a všech, kteří kladli základy k naší činnosti

Zajímavým zjevem bylo, že ač se jednalo o souvislou osadu, že mnohý obyvatel nevěděl kde jsou hranice mezi Plzní a Bolevcem přec se obě části silně rozlišovaly. Chci býti přísně objektivní a mám-li podat správný obraz v jakém prostředí bylo nutno pracovat, musím i na ten rozdíl poukázat. Soudruzi z Plzeňské Košutky nebudou jistě to vztahoval na sebe, naopak jejich zásluhou je, že poměr ten jest v dnešní době vyrovnán. Kulturní úroveň Bolevecké Košutky v době před založením jednoty a prvních let činnosti byla daleko vyšší. Mluvím o celku, výjimky byly na té i na oné straně. Zatím co mládež Bolevecká již po několik let org. pracovala z Plzeňské čtvrti to byli pouze někteří, ostatní si potrpěli na život předměstské mládeže tehdejších dob. Houfování po rohách, karty a cílku, každý měl své jméno (vzpomínám některých: Gága, Bulín a j.) a jiné věci, čímž se u Bolevecké mládeže nesetkáváme. Mnoho jsem o tom přemýšlel, hledal příčiny a dospěl k názoru. Mládež z Plzeňské Košutky navštěvovala hostinec tak zvaný „bufet“ ve kterém nebyla v ničem omezována na protitomu mládež z Bolevecké Košutky inklinovala se do hostince p. Ulče a třebaš nemám zájem, abych pronášel nějakou chválu, v zájmu dobré věci musím napsat, p. Ulč, tehdejší hostinský, nehleděl jen na výdělek, netrpěl hazardní karban a obžerství. Ve svém hostinci omezoval vše co škodilo v těchto dobách nejvíce dělnictvu. Jeho slova která ke mně pronesl, „Jak by mě mohl těšit výdělek od opilce, když vím, že o ty peníze připravil bych rodinu která je potřebuje“, jistě plně vystihuje jeho charakter. Neváhám napsat, že velký podíl na kulturní výši Košuteckého dělnictva má pan Ulč. Nutno po pravdě napsat, že založením jednoty změnil se poměr i v hostinci druhém a p. Úbl pokud to jeho odvislé postavení dovolovalo vycházel nám vstříc. Zde jest vidět, že věci, které povrchní pozorovatel přehlédne, hrají významnou roli.

V dubnu 1913 zvolen jsem byl jednatelem a od té doby účastnil jsem se veškeré činnosti. Než jednota překonala nejtěžší doby, přišel červenec 1914 a světová válka. Činnost v jednotě zastavena, člen za členem

odcházel. Přicházeli zpět zranění a s nimi zprávy o padlých, členové rozseti po bojištích. Činnost zastavena.

V létě r. 1915 po poradě se s. Kailem Ondř. a za pomoci několika mladších členů pokusili jsme se uvést jednotu do činnosti. Svolali jsme schůzi a oznámili cvičení. Hostinský však vykázal členy z hostince. Činnost zastavena. Přesto jsme připravovali znovuoživení jednoty za rok na den 27. května, svolal jsem schůzi a po řeči ref. okresu s. Sůly usneseno znovu zahájit činnost. Do jednoty přihlásilo se 37 členů a členek. Kdybych měl odpovědět, která doba činnosti D.T.J. zanechala ve mně nejlepší vzpomínky, řekl bych, že tato. Do činnosti vstoupili jsme naprosto připraveni. Ještě než-li jsme zahájili činnost, majíce smutné zkušenosti z roku 1915, pronajali jsme si od Klotzových cihlen místo na cvičiště a toto počali hned zařizovat, rovněž aby jsme nebyli odkázáni na hostinec, pronajali jsme od pí Kouřínové uvolněnou místnost.

Obětavost členstva byla bezpříkladná. Každá práce se vykonala, akce pořádána za akcí. Převzali jsme 10' - Kč a 243' - Kč dluhu, který jsme zaplatili. Kupovali 1 kus inventáře a náradí za druhým. O obětavosti svědčí, že ač obvyklé příspěvky byly stanoveny na 40 hal. měsíčně členstvo dobrovolně ještě před ustavující schůzí platilo 40 h týdně. Společenský život jednoty byl velmi dobrý, členstvo chodilo na každou akci i na každou vycházku hromadně. Zřizován jeden odbor za druhým a jednota naše dávana za vzor ostatním. Přebrot 1918 zastíhl nás v plné činnosti s dalekosáhlými plány do budoucnosti. V r. 1919 pronajata od Měšťanského pivovaru lázeňská síň na Lochotíně pro účely tělocvičné a v této až do roku 1927 vždy v zimě cvičeno a hráno divadlo. Do místnosti této zřízeno vlastní prací velké jeviště. Na zimu r. 1919 navrhl jsem zřízení nového cvičiště, neboť cvičiště v hliníku potřebovala cihelna. Navrhl jsem bývalé haldy. Přijato 25. ledna 1920.

Město Plzeň nám toto místo pronajalo. Přiznávám, že neznalost, jaké ohromné práce zřízení cvičiště bude v tomto místě vyžadovat, mě svedla k tomuto návrhu a že později, když práce na cvičišti stávala se bolestivým bodem celé činnosti, trpce jsem litoval, že jsem dal podnět k tomu. K informaci podotýkám. Pozemek byl bývalý lom města Plzně a sestával z veliké hromady písku a kamení. O velikosti svědčí, že v základu zaujímal as 1.200 m², byl vyšší než sousední budovy. Kvadratura byla vypočtena městským úředníkem na 5.000 m³, které bylo nutno odvést. Práce se protáhla po několik let, cca 8 000 m³, ale jak praví přísloví, Všeho moc škodí, i zde se stala brzdou činnosti a byla důvodem mnohé mrzutosti. Když jsme počali pracovat, byl náš čin považován za bláznovství. Však díky obětavosti členstva a zvláště několika členů, kteří tisíce hodin namáhavé práce vykonali na cvičišti. Cvičiště je ideálně položeno s krásným pohledem na Plzeň. Dnes jistě není nikoho, kdo by litoval té námahy a nutno uznat, že to byl čin, se kterým se nemůže, po uvážení všech okolností pochlubit žádná org.. Práce org. trpěla zřizováním cvičiště, ale přesto se nezahálelo a jednota měla vždy několik funkcionářů, kteří u vyšších složek platně pracovali, rovněž činnost org. vykazovala slušnou úroveň. Přišel jsem jako referent do celých desítek jednot a org. i těch nejcelnějších a mohu potvrdit, že org. jest jednota vedena tak, že se směle může radit k těm nejlepším a zvláště uvážíme-li ty poměry, ve kterých pracuje.

Jednota během těch dvaceti let, prožila mnohou bouří a byly chvíle na které mnohý funkce trpce vzpomíná. Nejtěžší dobou byl r. 1921 kdy

rozvrat strany a D.T.J. i nás zasáhl a z našeho středu odešlo několik dobrých soudr. a soudružek. Nutno napsat nešli od nás rádi. Nebylo roztrpčenosti. Vzpomínám na schůzi kdy odcházeli, žádné štvání, vysvětlili jsme si své názory a loučily jsme se se smutkem a lítostí. Byli to dobří soudr. i soudružky které odvedlo z našeho středu jejich přesvědčení.

Život není nikdy tak ideální, aby byl samá radost a úspěch i trochu bolesti vždy musí být. Vědomí, že všichni členové snažili se býti dobrými bojovníky děl. třídy, ve všech oborech své činnosti ať v administrativě, těl., v div., lehké atletice., i jiném, měla jednota vždy pohotové a schopné členy, dává záruku i pro budoucnost. Soudr. a soudruž, až dosud dobře jste dělali, stáli jste vždy na svém místě. Dnes je doba ve které dělnictvo musí vésti poslední boj. Boj za osvobození dělnické třídy. Boj za novou lepší socialistickou společnost. S hrdostí pohlížím s vámi do minulých dob, do uplynulých dvaceti let, na práci, která byla pro nás naším životem.

Zádná oběť není a nesmí být těžká v posledním boji děl. třídy.

Vzhůru do další práce. Ku předu. Do boje. Poslední bitva vzplála, dejme se na pochod. Zdar.

Fridrich Antonín:

NĚCO O VZNIKU DTJ. NA KOŠŮTCE.

Chci-li se zmíniti o organizační činnosti na Košútce musím přiznat, že na poměry zdejší v r. 1912 byla dosti dobrá. Stála zde skupina cihlářů, pol. organizace a sekce mládeže. Byl zde také jakýsi zpěvácký spolek, nevím však už jaké měl jméno. Mládež zde organizována neměla zde žádné opory u soudruhů starších jaké se dostává v nynější době. Byl zde silně zakořeněn karban a pijáctví. V takovém prostředí byla zde založena DTJ. Plzeň III. Košůtka, t. j. třetí jednota se sídlem v Plzni. K založení této naší jednoty pomáhala nám Plzeň I., která byla mateřskou jednotou naší a která k nám vysílala s. Jana Krajíčka jako cvičitele, který k nám docházel dvakrát týdně po dobu jednoho měsíce, což pak převzal první náčelník s. Jan Hus, který však po několika cvičeních byl funkce zbaven, neboť takové cvičení nemělo pro nás významu. V tomto se však stala změna. Pilně se cvičilo, neměli jsme však vhodného místa. Místnost malá a dvorek byl velice neschůdný. V neděli vždy, bylo-li příznivé počasí, chodili jsme cvičit prostná a pořadová do lesa. Nebylo nás s počátku mnoho a z těchto ještě museli býti členové vylučováni ze cvičení také na delší dobu pro výše jmenované zlořády. Vylučovat z jednoty jsme nechťeli, neboť jsme doufali, že se během doby vše změní a členové se napraví. Dílo se pozvolna dařilo. Naše jednota neměla v této době vychovatele, ale působením nejen na členstvo, ale i v okruhu působnosti vykonala velmi mnoho po této stránce. Lepší chuť do cvičení nastala, když jsme si prostřednictvím nákupního družstva okresu pořídili bradla jako první kousek náradí. V zimě se již začaly nacvičovat výkony na veřejné cvičení V. okresu, které se konalo v r. 1913, jehož jsme se účastnili v počtu 16 borců. Po tomto veřejném cvičení nastala nová vzpruha. Začalo se cvičit žactvo a později členky a tak naše jednota se stále držela a členstvo přibývalo, nebylo již zde rvaček, pijáctví ani karban už zde tak nefádil, vzestup byl viditelný na všech stranách, až přišel r. 1914,

světová válka, která nám vše vyrazila z ruky, neboť celý cvičitelský sbor resp. výbor musel nastoupit vojenskou službu. Leč ani tentokrát nezůstalo dílo pohřbeno, neboť mladší soudruzi přivedli toto opět v život a dočkali se žádoucího výsledku. A nyní, kdy můžeme slavit dvacetileté jubileum naší DTJ, volám k vám soudruzi a soudružky zvláště k vám mladším naše jednotářské heslo: Jen dál — dál za heslem pokroku.

Škarda František Lučenec - Slovensko.

NAŠE HNUTÍ ZA VÁLKY.

Při vypuknutí války 1914 zastavila činnost naše teprve se vyvíjející „Jednota“ v důsledku odchodu vedoucích činitelů na vojnu. Teprve r. 1915 vyburcována byla k další činnosti a to zásluhou s. Jos. Filipa, který svojí obdivuhodnou energií a intenzivní prací, neznaje překážek ani únavy, uvedl Jednotu do chodu a získal nás všechny, kteří jsme dosud stáli mimo, k společné práci. On dovedl nás nadchnout k poctivé práci pro dobrou věc v těžké válečné době a společnou prací přivedli jsme Jednotu na vysoký stupeň činnosti a rozmachu, takže byli jsme jednou z nejsilnějších a nejčinnějších v celém okrese. Pracovali jsme sice všichni, ale s. J. Filipovi patří nesporně první místo.

Vedle něho nemohu nevzpomenouti nezištné a poctivé práce s. O. Kaila a s. Kohnhäusera, kteří mají rovněž svůj podíl na rozkvětu naší jednoty za války.

Nebylo mým úmyslem spojovat jména soudruhů s vykonanou prací s láskou, nezištností ba i se sebezapřením — leč nelze mluvit o Jednotě, aniž bych se dotknul těchto jmen.

Začali jsme v těžké době, takřka s ničím a chudí. Pořádáním různých zábav a divadel získali jsme finanční prostředky, takže mohli jsme postupně doplňovat tělocvičné náradí a jiné. Nebylo řádné místnosti pro cvičení a divadla, ba i schůze odbývali jsme mnohokrát v přírodě, nebo u Filipů.

Naše činnost vyvrcholila r. 1916 v uspořádání veřejného cvičení úplně samostatného. Vystoupení pořádáno bylo v prostorném hliníku (pod Buchtovíc chalupou) za velké účasti cvičících i diváků a skončilo naším jak morálním tak i finančním úspěchem. Po tomto veřejném vystoupení přišlo mezi nás ještě mnoho těch, kteří dosud váhali a hlavně, povzbudili jsme rodiče, kteří uznali naši nezištnou práci pro dobrou věc a přihlašovali svoje děti do Jednoty. Byly to tehdy krušné časy — zvláště na jaře 1917 a 1918, kdy se již nedostávalo chleba. V té době bylo mi svěřeno na nějaký čas cvičení žáků. Byl to úkol ne právě snadný — udržet a rozptýlit ty naše hochy. Docházelo mi jich tehdy na cvičení 15 až 20 a mnohým z nich viděl jsem na očích hlad — bylo mi těžko, ale pomoc ještě těžší, — bylo mi také krušno v žaludku jako těm malým.

Přes to však hoši docházeli pilně a vydrželi — a jak jsem se přesvědčil pokračují v započaté práci pro dobro a rozkvět Jednoty a nás všech.

Na poli ochotnickém nezůstali jsme rovněž pozadu a uspořádali jsme celou řadu divadelních her za vedení obětavého soudruha Kohnhäusera. Některé z těchto představení opakovali jsme též mimo naše působiště (Třemošná — Radčice). I zde měli jsme úspěch jak morální tak i finanční,

takže mohli jsme si pronajati místnost v domě p. Kourimové, kde jsme se mohli scházeti nerušeně, pořádati schůze, divadelní zkoušky a pod. To byl ideál s. J. Filipa — „ pryč od hospody“ a třeba někteří z nás viděli v tom stinné stránky — dnes uznávám, že byl to krok rozumný a zdravý.

Pokud se politiky týče — byli jsme i po této stránce informováni dosti dobře. Pamatuji si na jednu důvěrnou schůzi v „ Pekle“, kamž byli jsme vysláni co delegáti — tuším že za XX. pol. organizaci se s. Filipem J. Tam dověděli jsme se po prvé jak to vlastně stojí s bývalým Rakousko-Uherskem a jakou cestou je nám dále se bráti.

Filip Frant. náčelník.

NĚKOLIK SLOV KU ČINNOSTI TĚLOCVIČNÉ.

V roce 1912 několik nadšených soudruhů dalo život a vznik D.T.J. Plzeň III. Košutka. Uprostřed roku dne 12. června sešli se tito soudruzi a po zvolení výboru dali se s nadšením do práce. V těchto počátcích tato práce nebyla nijak záviděníhodná, neboť různých překážek ať finančního rázu, kterážto překážka byla nejvíc ožehavou a sice proto, že bylo třeba potřebné nářadí k provozování tělocvičné činnosti nutné. Ne malá překážka byla také získati si celou veřejnost v místě a její sympatie. Krok za krokem láskou k věci a stálou prací se těmto soudruhům práce dařila a sami jistě neměli tušení, že tak z malých počátků vyroste hnutí takové jaké je dnes. V počátku tato činnost nebyla tak rozvětvená jako ji máme dnes, ale rok po roce jak z přehledu o návštěvě cvičení je vidno, se tato činnost rozšiřovala. V roce 1914 kdy už bylo přikročeno i ku cvičení členek a žactva a jednota disponovala jak potřebným nářadím tak určitými finančními prostředky, vypukla světová válka, která rázem všechnu píli a snášení zmařila. Většina soudr., kteří stáli u kolébky hnutí jednotářského a pro tuto nadšeně pracovali, musili opustit svoje rodiny, rozloučit se se svými druhy a kamarády a odejít, aniž by věděli který se z nich zpět navrátí. Byly to smutné chvíle a z jednoty, která se začla slibně rozvíjet, zbyly pouhé trosky. Během doby, když válečné běsnění nebralo konce, nedalo zaháletí té hrstce zbývajících soudr., kteří jako zázrakem této litici unikli a již v květnu r. 1916 došlo o znovuoustavení jednoty a činnost tělocvičná začla znovu oživovat. Těžko se v těchto dobách válečných vykonávaly povinnosti k samotnému hnutí a ještě těžší bylo s docházkou do cvičení. Při pracovní době příliš dlouhé a takřka prázdných žaludků byla smutná podívaná na tyto soudr., když stáli v družstvu při cvičení. Však i tyto těžké doby byly překonány a v r. 1918, když děla a pušky na bojištích zmlkly a slovo mír — konec války se neslo od ucha k uchu, od dědiny k dědině, soudr., kteří nás při vypuknutí války musili opustit neb během trvání této a začli se domů navracet, radostně jsme je do svého středu přijali. Slzeli jsme však nad těmi, kteří se nám nevrátili a na některých z bojišť padli. Po převratu radostná byla práce v naší jednotě ve všech směrech její působností až do roztržky naší strany. Byly to zase těžké chvíle pro jednoty menší jaká je naše a těžko jsme se loučili s několika velmi dobrými cvičiteli, kteří od nás odešli ke straně komunistické.

I tuto ztrátu jsme překonali a hladina poměrů se začla uklidňovat. Rok 1921 byl v naší jednotě vrcholem tělocvičné činnosti a všichni naši

příslušníci se plně účastnili I. Děln. Olympiady v Praze. Léta následující byla na události klidná a bylo hleděno nejvíce na výchovu cvičitelů a prohloubení a rozšíření tělocvičné činnosti na různá odvětví. Během trvání jednoty byly pořádány 2 veř. cvičení, 7 tělocvičných akademií a několik tělocvičných akcí menšího rozsahu. V jednotě je ustaven odbor házené a lehké atletiky. Hoši v házené nevykazují tak dobrých výsledků jako v lehké atletice, což konečně je v přehledu vidno. Přáním naším jest, aby v budoucnu pokračovali jsme ve vytčených cílech a zásadách socialistických, až do úplného vítězství dělnické třídy, k čemuž přeji mnoho zdaru.

PŘEHLED NÁVŠTĚVY CVIČENÍ

Rok	Počet zápisů					Cvičebních večerů konáno					Uhraná návštěva					Průměr cvičebního večera				
	Cvičitel. sboru					Cvičitel. sboru					Cvičitel. sboru					Cvičitel. sboru				
	Člen	Dorostenc	Žák	Člen	Žák	Člen	Dorostenc	Žák	Člen	Žák	Člen	Dorostenc	Žák	Člen	Žák	Člen	Dorostenc	Žák	Člen	Žák
1912	10					34					321					9				
1913	16					66					858					13				
1914	17	26	12	16		44	31	39	26		539	706	389	397		12	23	10	15	
1915																				
1916	18					29					478					16				
1917	25	18	15	22		57	30	54			613	401	303			11	13	6		
1918	30	40	10	39		40	21	26	28		599	603	152	680		15	31	6	24	
1919	20	26	34	15	15	60	93	97	70	73	1151	1247	1924	551	558	12	13	27	7	9
1920	23	13	36	10	14	32	87	73	72	88	1195	582	1662	691	685	14	8	23	8	8
1921	34	25	42	16	22	36	94	101	83	89	1979	1412	2741	843	1395	21	14	27	9	15
1922	22	19	32	11	20	26	50	54	62	35	696	611	1060	188	833	12	11	17	5	13
1923	18	19	29	20	21	8	2	55	63	62	490	489	1171	679	982	9	8	19	12	15
1924	14	15	28	12	19	7	2	54	63	37	307	506	635	390	750	4	6	17	7	13
1925	15	14	35	9	7	56	10	4	58	56	377	321	1003	201	282	6	7	6	19	4
1926	18	13	37	4	10	23	9	3	69	55	478	272	1322	126	392	7	5	23	3	6
1927	17	14	39	17	8	28	8	4	56	50	480	394	944	571	227	8	7	22	10	5
1928	10	10	34	20	6	34	9	4	33	28	195	121	1472	713	226	6	4	21	10	4
1929	15	13	32	18	9	32	5	4	52	58	405	448	964	304	414	7	7	16	7	6
1930	14	19	27	16	9	38	6	6	41	53	278	463	1302	373	378	9	7	9	18	7
1931	37	14	30	16	7	42	6	4	52	54	540	367	895	312	208	10	7	17	5	4

FILIP FR., náčelník

ODBOR HÁZENÉ A LEHKÉ ATLETIKY OD USTAVENÍ R. 1924.

FILIP FR., náčelník

Rok	Házená										Lehká atletika									
	Člen					Dorostenc					Žák					Běh				
	celkový	brankář	brankář	brankář	brankář	celkový	brankář	brankář	brankář	brankář	celkový	brankář	brankář	brankář	brankář	celkový	první	druhý	třetí	celkový
1924	12	58	64			6	30	28								1				
1925	10	45	64	4	6											5	6	5		
1926	2	7	15	2		11	67	57			5	43	32			4	4	2		
1927	6	30	54	1	5	3	31	70	3		3	29	11	2	1	1	1	1		
1928											2	25	14	2						
1929	12	42	105	1	11	4	17	14	2	2	5	17	14	3	2	10	3	5	1	1
1930	8	55	63	4	4	4	44	9	3	1	3	16	18	1	2	13	4	4	3	4
1931	15	9	51	6	7	2	6	52	33	4	1	6	39	14	4	7	5	3	4	3

Pokladní zpráva DTJ. Plzeň III. Košutka

za 20 roků od 4./6. 1912—31./12. 1931.

Pokladní zpráva dle roků.

Příjem:				Vydání:			
Rok	1912		Kč	Rok	1912		Kč
	1913		"		1913		"
	1914		"		1914		"
	1915		"		1915		"
	1916		"		1916		"
	1917		"		1917		"
	1918		"		1918		"
	1919		"		1919		"
	1920		"		1920		"
	1921		"		1921		"
	1922		"		1922		"
	1923		"		1923		"
	1924		"		1924		"
	1925		"		1925		"
	1926		"		1926		"
	1927		"		1927		"
	1928		"		1928		"
	1929		"		1929		"
	1930		"		1930		"
	1931		"		1931		"
Příjem celkem Kč 204295·50				Vydání celkem Kč 203173·51			
Pokl. hotov. 4./6. 1912 " —				Pokl. hot. 31./12. 1931 " 1121·99			
Celkem " 204295·50				Celkem " 204295·50			

Účet základní.

Jmění 1./1. roku	Kč	Zisk za rok	Kč	Odpis v roce	Kč	Jmění 31./12. r.	Kč
1912	—	1912	128·24	1912	—	1912	128·24
1913	128·24	1913	304·17	1913	—	1913	432·41
1914	432·41	1914	90·09	1914	—	1914	522·50
1915	522·50	1915	10·80	1915	—	1915	533·30
1916	533·30	1916	471·68	1916	—	1916	1004·98
1917	1004·98	1917	1056·17	1917	—	1917	2061·15
1918	2061·15	1918	455·81	1918	—	1918	2516·96
1919	2516·96	1919	1913·05	1919	—	1919	4430·01
1920	4430·01	1920	684·36	1920	—	1920	5114·37
1921	5114·37	1921	5749·65	1921	—	1921	10864·02
1922	10864·02	1922	16557·82	1922	5121·94	1922	22299·90
1923	22299·90	1923	3630·09	1923	2467·42	1923	23912·57
1924	23912·57	1924	4947·35	1924	3557·88	1924	25502·04
1925	25502·04	1925	5205·36	1925	6202·60	1925	24504·80
1926	24504·80	1926	16260·50	1926	3023·48	1926	37741·82
1927	37741·82	1927	547·90	1927	—	1927	38289·72
1928	38289·72	1928	9089·45	1928	—	1928	47379·17
1929	47379·17	1929	8038·85	1929	5520·19	1929	49897·83
1930	49897·83	1930	12912·20	1930	—	1930	62810·03
1931	62810·03	1931	919·64	1931	6145·73	1931	56664·30

Rozvaha.

Aktiva:

Stav aktiv 31./12. 1931:	Kč
Pokladní hotovost	1121'99
2 podíly N.D.D.T.J. v Praze	100'—
1 podíl Z. L. Z.	50'—
záloha na bufet, cukroví	113'—
členské a dorost. známky	217'—
známky na svaz. dům	370'—
uloženo u Z. L. Z.	18'02
pohledávka za Zlat. bránu	128'—
cvičiště, budova a inventář	70653'76
splaceno na pod. Lidový dům Bolevec	100'—
8 členských odznaků	16'—
prop. známky Vídeň	70'—
Aktiva celkem	72957'77

Pasíva:

Stav pasiv 31./12. 1931:	Kč
Za známky na svaz. dům	591'—
členská půjčka	7055'10
dluh u stavitele Kondra	400'—
dluh za svaz. časopisy	650'—
dluh u firmy Svěcený	167'—
dluh za Div. Ochotník	165'—
za člensk. přísp. Ú.J.D.D.O.	100'—
za propagační zn. Vídeň	100'—
10% odpis	7065'37
Pasíva celkem	16293'47
Jmění jedn. 31./12. 1931	56664'30
Celkem	72957'77

Dle této 20leté pokladní zprávy jest vidno, že dnešní jmění jednoty povstalo úplně z ničeho. Jmění to se nashromáždilo poněvíc z výtěžku divadel, koncertů, veřejných cvičení a různých jiných akcí konaných v tomto dvacetiletí; pak různými dary členů nebo příznivců jednoty. Největší stoupnutí jmění jeví se při 10tiletém jubileu v roce 1922 totiž o Kč 16.557'82.

Druhé abnormální zvýšení jmění vykazuje rok 1926, kdy D. T. J. postavila vlastní budovu a zvýšení jmění jest v Kč 16.260'50.

Třetí velké zvýšení jmění jest v roce 1930, kdy D. T. J. zakoupila cvičiště a jmění vzrostlo o Kč 12.912'20.

BENÍŠEK JOSEF,

t. č. pokladník.

ZPRÁVA JEDNATELSKÁ

Rok	Stav příslušníků						Proudění příslušníků										Korespondence		Schůze a shromáždění					
							Přistoupilo					Vystoupilo												
	Členů	Členek	Dorostenců	Dorosterek	Žáků	Žáček	Členů	Členek	Dorostenců	Dorosterek	Žáků	Žáček	Členů	Členek	Dorostenců	Dorosterek	Žáků	Žáček	Dopisů přijatých	Dopisů odeslaných	Valné hromady	Schůze výborové	Schůze členské	Mimofádné val. hrom.
1912	31						5						3						10		1	2	11	
1913	28						11						14						32	18	1	2	6	
1914	17	12			25	16	1	12			26	16	9						3	2	1	1	1	
1915																								
1916	29	21			24	19	3	21				3					2		12	57	1	3	7	1
1917	32	21			18	22	9					3	3	9			6		62	59	1	5	9	1
1918	38	12	15	16	40	30	12	6	20		22	8	8	6	7	4			37	56	1	15	14	
1919	45	14	16	12	30	40	6	2	13	10			10	3					65	67	1	11	12	
1920	46	19	11	14	49	36	13	6	7	11		8	5	3	3	1	5	9	25	38	1	14	11	
1921	53	28	16	16	33	22	14	13			10	5	3	2	2	1	5	5	101	81	1	8	10	
1922	55	24	16	21	22	18	9		4	6	3	2	12		4	3	6	8	104	122	1	13	9	
1923	49	18	12	11	23	20	5		4	1			9	5	6	8			109	12	1	16	10	
1924	56	16	15	13	21	18	9	2					10	3					168	143	1	12	10	
1925	55	22	13	13	27	26	5	9	3	4	13	18	5	3	6	4	7	12	178	113	1	9	7	
1926	52	17	11	7	24	15	6				4		4	2		4	2		248	123	1	14	8	1
1927	58	26	11	6	29	21	16	15	4	5	14	16	6	2	4	6	9	10	206	122	1	14	6	
1928	77	36	5	8	34	34	16	10		6	5	7	1			2			194	95	1	16	6	1
1929	70	33	16	9	32	32	6	2	8	1			13	5			2	2	141	70	1	14	5	
1930	75	37	13	9	30	39	12	9	1		3	6	7	5			5	2	143	83	1	19	6	
1931	85	47	14	4	24	37	14	11	7		2		5	3	5		4	2	130	132	1	13	7	

PŘEHLED ČINOVNÍKŮ JEDNOTY.

Vypracoval Filip Fr., náčelník

Rok	Starosta	Mistostarosta	Náčelník	Vychovatel	Samaritán	Jednatel	Pokladník	Zapisovatel
1912	Maciarz J.	Mertl Fr.	Hus Fr.			Volmut V.	Kadera V.	
1913	Mertl Fr.	Maciarz J.	Fridrich A.			"	"	Frank B.
1914	Jáchym Fr.	Khail O.	"			Filip Jos.	"	Larva V. †
1915	Vlivem světové války jednota v nečinnosti							
1916	Kohnhäuser J.	Filip V.	Filip Jos.			Khail O.	Kadera V.	Puchta V.
1917	"	Khail O.	Fridrich J.			Škarda Fr.	"	Filip Fr.
1918	"	"	"			Škarda Jos.	Jandík B.	"
1919	"	"	Filip J.	Mertl Fr.		"	"	"
1920	Jandík B.	Rejtharík F.	Škarda J.	"		Khail O.	Tibitzanzl V.	Hlavsa Jan
1921	"	Vojáček Fr.	Filip Fr.	Jáchym Fr.		"	Lukeš R.	Volmut V.
1922	Vojáček Fr.	Kyselka Fr.	Filip Jos.	Hadrbolec K.		Hajšmanová E.	Khail O.	Válek Tom.
1923	Filip Jos.	Vojáček Fr.	Filip Fr.	Jáchym Fr.		"	Macháček J.	Morava J.
1924	"	Hadrbolec K.	"	Hajšmanova E.		Morava J.	"	Jáchym Fr.
1925	"	"	Mlynářík A.	Novák J.		"	Stupka K.	Rada J. ml.
1926	"	Fridrich A.	Machulda K.	Volmut V.		Hlavsa Jan	Filip Fr.	Hajšman Fr.
1927	Macháček V.	"	Benda R.	Filip Jos.		Volmut V. †	Bambas A.	
1928	Vojáček Fr.	Puchta V.	Hlavsa Jan	Macháček J.	Pták J.	Škarda B.	"	Pták J.
1929	Macháček J.	Škarda Fr.	Mertl V.	Fridrich A.	Puchta V.	Puchta V.	Beníšek J.	Hlavsa Jan
1930	"	"	Šístek V.	Necar J.	Khail Fr.	"	"	Hajšman Fr.
1931	"	Vojáček Fr.	Filip Fr.	"	Morava Jos.	"	"	"

Rok	Domáci správce	Režiser	Předseda zábav. odboru	Knihovnik	Revisor I.	Revisor II.	Náhradník I.	Náhradník II.
1912	Ebbl V. †			Jáchym Fr.	Kohnhäuser J.	Kreml V. †	Hák Jan	Hanzlíček V.
1913	"	Kohnhäuser J.		"	"	Khail O.	Brůček B.	"
1914	Nádeník V.				Bureš Jos.	Hanzlíček V.	"	Škarda Fr.
1915	Vlivem světové války jednota v nečinnosti							
1916	Hájek K.				Larva V.	Fridrich J.	Škarda Fr.	Khailová J.
1917	Brůček A.			Morava J.	Filip J.	Felix Ferd.	Hadač Fr.	Hanzlíčková S.
1918	Filip J.	Kohnhäuser J.		"	"	Hubec K.	Kuneš K.	
1919	Filip V. †			Kratochvíl J.	Škarda F.	Benda F.	"	Benda R.
1920	Necar Jan	Filip J.	Benda Jan †	Štenberová R.	Brůček B.	Kadera V.	Kašpar St.	Tibitzanzl B.
1921	Filip K.	"	Volmut V.	Háková A.	Macháček J.	Štenberová A.	"	
1922	"	Volmut V.	Stupka K.	Kadera V.	"	Rob Fr.	Brůček B.	Rada J.
1923	Necar J.	"	"	"	Khail O.	"	Kadera V.	Kašpar St.
1924	Filip K.	"	Fridrich A.		Stupka K.	Brůček B.	Khail O.	Fridrich A.
1925	Macháček J.		"		Kadera V.	Rada J. st. †	Bambas A.	Khail Fr.
1926	"	Mertl V.	Štembera V.		Vojáček Fr.	Hlavsa Jos.	Svobodová E. †	Bambas A.
1927	Hajšman V.				Kyselka Fr.	"	Brůček B.	Korelusová V.
1928	"				Fridrich A.	" †	"	Khail Fr.
1929	Bambas A.	Klimeš J.			Piller K.		Hadrbolecová B.	"
1930	"	"			"	Brůček B.	Brůha J.	Mertl V.
1931	"	Biba Jar.			"	"	Korelusová V.	Fridrich A.

(Černé křížky značí úmrtí).